

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători - Cobzac Elena, Țurcan Anatolie.

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cebotari Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Guțanu Andrei, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.12.2014 – 25.08.2016(prima instanță);
2. 14.09.2016 – 06.06.2017(instanța de apel);
3. 27.11.2017 – 08.05.2018 (instanța de apel);
4. 08.08.2017 – 04.10.2017(instanța de recurs ordinar);
5. 24.07.2018 - 17.10.2018 (instanța de recurs ordinar);

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 august 2016, Guțanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative și de conducere în organele statului, pe o perioadă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții civile, Penitenciarul nr. 1, or. Taraclia, Banu Igor, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Guțanu Andrei, activând în funcția de șef al Penitenciarul nr. 1, or. Taraclia, în baza ordinului nr. 80 din 28 februarie 2013, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, având obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, iar în conformitate cu Legea cu privire la

prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis, infracțiunea de delapidare a averii străine în următoarele circumstanțe: La 26 aprilie 2013, deținând funcția indicată supra, a organizat și a procurat de la SRL „BTS PRO”, din mijloacele bugetare ale instituției indicate, la prețul de 5.999 lei, un calculator (laptop) de model „Acer Aspire E1-513-B9604G75Mnks”, pe care urma să-l utilizeze personal în scopuri de serviciu. Ulterior, la 28 februarie 2014, urmărind scopul delapidării averii străine, a întocmit un act de decontare, în care a introdus date denaturate, precum că laptopul respectiv s-a deteriorat și nu poate fi supus reparației și utilizării în continuare. Tot el, făcând uz de autoritatea funcției deținute și statutul de subordonare instituțională, prin indicații verbale, a determinat membrii comisiei de decontare a bunurilor materiale și control asupra asigurării integrității valorilor materiale să contrasemneze acest act, fără ca membrii comisiei menționate să cunoască starea de fapt a calculatorului și locul păstrării lui. La 10 martie 2014, Guțanu A. a fost concediat din funcția pe care o exercita în legătură cu atingerea limitei de vârstă, însă continuându-și intențiile criminale orientate spre însușirea bunurilor altei persoane, intenționat nu a transmis laptopul la păstrare în instituția penitenciară, acțiuni care au generat un prejudiciu material în mărime de 5.999 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Cobzac G. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal.

În motivarea apelului a invocat:

- atât urmărirea penală, cât și judecarea cauzei au fost efectuate cu încălcarea competenței prevăzută de art. 37 și 270 alin. (4) Cod de procedură penală or, statutul inculpatului se încadrează în prevederile art. 37 pct. 2) Cod de procedură penală „persoană atestată din efectivul instituțiilor penitenciare” și astfel, o instanță de drept comun nu a fost competentă să examineze respectiva cauză penală;

- acțiunile inculpatului pot fi calificate doar în contravenția prevăzută de art. 295 alin. (3) Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, apelul declarat de către avocatul Cobzac G. în numele inculpatului, a fost respins ca nefondat, fiind menținută sentința.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la

concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

La fel, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorilor Banu I., Derevolcova L., Șvîdcenco I., Talasimova A., Alexandrov A. și actele cauzei: procesele-verbale de ridicare a laptopului de model „Acer Aspire 3-B9604G75Mnks” din 16.10.2014, a documentelor de la Penitenciarul nr. 1 Taraclia din 17.10.2014, a înregistrărilor video pe un suport electronic de tip CR-D, din încăperea unității de gardă din 16.10.2014 ora 07.40, de examinare a obiectelor din 20.10.2014, raportul de expertiză judiciară nr. 798/15 din 21.05.2015.

Astfel, instanța de apel a conchis că argumentele inculpatului privind nevinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, sunt combătute de probe administrate în prezenta cauză penală și enumerate supra, astfel instanța de apel a respins argumentele apelantului, potrivit cărora acțiunile inculpatului pot fi încadrate doar în prevederile art. 295 alin. (3) Cod contravențional.

Cu referire la argumentele apelantului, precum că atât urmărirea penală, cât și judecarea cauzei au fost efectuate cu încălcarea competenței prevăzută de art. 37 și 270 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel le-a considerat declarative.

Astfel, instanța de apel a indicat că, potrivit art. 271 alin. (7) Cod de procedură penală (în vigoare la data efectuării măsurilor de urmărire penală), Procurorul General și adjuncții lui, în caz de necesitate, pot dispune, printr-o ordonanță motivată, efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală, indiferent de competență. Consecvent, Colegiul penal a constatat că a fost stabilită corect competența organului de urmărire penală întru efectuarea urmăririi penale, și anume Procuratura Anticorupție. Mai mult decât atât, ordonanța din 15.09.2014 nu a fost contestată, fapt ce denotă că inculpatul și apărătorul acestuia au fost de acord cu competența stabilită. Prin urmare, ținând cont de faptul că urmărirea penală a fost efectuată de către Procuratura Anticorupție, instanța de apel a reținut că pentru examinarea respectivei cauzei penale a fost stabilită corect competența Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost judecat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală și corect a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar cu aplicarea unei amenzi și privarea acestuia de dreptul de a ocupa funcții administrative și de conducere în organele statului. La fel, instanța de apel a precizat că prima

instanță corect a admis în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în procedură civilă.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Cobzac G. în numele inculpatului care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Guțanu A. să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii imputate.

În motivarea recursului a invocat:

- instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei;
- atât urmărirea penală, cât și judecarea cauzei au fost efectuate cu încălcarea competenței prevăzută de art. 37 și 270 alin. (4) Cod de procedură penală or, statutul inculpatului se încadrează în prevederile art. 37 pct. 2) Cod de procedură penală „persoană atestată din efectivul instituțiilor penitenciare” și competentă să examineze respectiva cauză penală este Judecătoria militară și nu de instanța de drept comun;

- la soluționarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prevederile art.10 din Legea cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești nr.76 din 21.04.2016, au intrat în vigoare la 01.01.2017, inclusiv și de prevederile art. 3 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a expus asupra efectelor încălcării competenței judecării cauzei de către prima instanță, pe când urma să caseze sentința și să rejudece cauza în apel precum prevede art. 415 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 octombrie 2017, recursul ordinar a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei.

În motivarea deciziei, instanța de recurs a constatat că la judecarea cauzei în ordine de apel de către instanța de apel nu au fost respectate prevederile legale privind competența examinării cauzei.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel a examinat și s-a expus arbitrar asupra motivelor invocate în apelul părții apărării, referitor la încălcarea competenței sesizării instanței de judecată, fără a ține cont că, la momentul examinării cauzei în prima instanță, art. 37 Cod de procedură penală nu era abrogat, iar potrivit art.12 din Legea cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești nr.76 din 21.04.2016, prevederile art. 10 din același act normativ, prin care a fost abrogat art. 37 Cod de procedură penală, au intrat în vigoare la 01 aprilie 2017. În asemenea circumstanțe, instanța de apel urma să constate dacă la momentul examinării cauzei a fost competentă prima instanță de a examina cauza respectivă, reieșind din prevederile art. 37 Cod de procedură penală și în cazul în care această prevedere nu a fost respectată, urma să se conducă de prevederile art. 415 Cod de procedură penală. Prin urmare, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414, și 417

Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre nemotivată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, apelul avocatului Cobzac G. în numele inculpatului Guțanu A., a fost admis, fiind casată sentința atacată integral, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre prin care Guțanu A. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative și de conducere în organele statului, pe o perioadă de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de către Banu I. în numele Penitenciarului nr. 1 or. Taraclia, a fost admisă în principiu, cu stabilirea cuantumului pretențiilor în procedură civilă.

8. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că prima instanță, nu a ținut cont că la momentul examinării cauzei, art. 37 Cod de procedură penală nu era abrogat, iar potrivit art. 12 din Legea cu privire la reorganizarea instanțelor judecătorești nr. 76 din 21.04.2016, prevederile art. 10, din același act normativ, prin care a fost abrogat art. 37 Cod de procedură penală, au intrat în vigoare la 01 aprilie 2017. Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță nu a respectat competența prevăzută de norma legală.

Totodată, instanța de apel a stabilit fapta comisă de către Guțanu Andrei și a pus la baza actului de dispoziție probele cercetate în primă instanță și în cadrul instanței de apel, cărora le-a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, considerând că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului Guțanu A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) penal.

Așadar, instanța de apel a stabilit că Guțanu A., activând în funcția de șef al Penitenciarului nr. 1, or. Taraclia, în baza ordinului nr. 80 din 28.02.2013, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, având obligații în vederea soluționării materialelor repartizate spre examinare, iar în conformitate cu Legea cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25.04.2008, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale, în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar, obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a comis, infracțiunea de delapidare

a averii străine, în următoarele circumstanțe: Guțanu A., la 26.04.2013, activând în funcția de șef al Penitenciarului nr. 1, or. Taraclia, în baza ordinului nr. 80 din 28.02.2013, fiind persoană publică, a organizat și a procurat din mijloacele bugetare a instituției indicate, la preț de 5.999 lei, un calculator (laptop) de model „Acer Aspire E1-513- 39604G75Mnks” de la SRL „BTS PRO”, pe care urma să-l utilizeze personal în scopuri de serviciu.

Ulterior, la 28.02.2014, urmărind scopul delapidării averii străine, a întocmit un act de decontare, în care a introdus date denaturate, precum că laptopul respectiv s-a deteriorat și nu poate fi supus reparației și utilizării în continuare.

Tot el, făcând uz de autoritatea funcției deținute și statutul de subordonare instituțională, prin indicații verbale, a determinat membrii comisiei de decontare a bunurilor materiale și control asupra asigurării integrității valorilor materiale să contrasemneze acest act, fără ca membrii comisiei menționate să cunoască starea de fapt a calculatorului și locul păstrării lui.

La 10.03.2014, Guțanu Andrei a fost concediat din funcția pe care o exercita, în legătură cu atingerea limitei de vârstă, însă continuându-și intențiile criminale orientate spre însușirea bunurilor altei persoane, intenționat nu a transmis laptopul la păstrare în instituția penitenciară, acțiuni ce au generat un prejudiciu material instituției publice, în sumă de 5.999 lei.

Instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, dovedită prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele: declarațiile martorilor Banu I., Derevolcova L., Șvîdenco I., Talasimova A., Alexandrov S., procesul-verbal de ridicare a laptopului din 16.10.2014 (f.d. 99-100, vol. III); ordonanța de recunoaștere a corpului delict din 20.10.2014 (f.d. 101-102 vol. III); procesul-verbal de ridicare a înregistrărilor video (f.d. 108, vol. III); procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.10.2014 (f.d. 109, vol. III); ordonanța din 20.10.2014 privind recunoașterea în calitate de document – CD-R „Acme” (f.d. 110-111, vol. III); procesul-verbal de ridicare a documentelor de la IP-1, Taraclia (f.d. 113-114, vol. III); procesul-verbal de examinare a documentelor din 20.10.2014 (f.d. 119, vol. III); raportul de expertiză judiciară nr.798/15 din 21.05.2015 (f.d. 26-35, vol. IV).

Instanța de apel a considerat că este demonstrat cu certitudine faptul că, în acțiunile inculpatului se conțin elementele infracțiunii de delapidare a averii străine, în acest sens fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că, Guțanu A. a săvârșit contravenția prevăzută la art. 295 alin. (3) Cod contravențional, or, pe parcursul cercetării judecătorești au fost constatate și elucidate circumstanțele delapidării averii străine, prin însușirea ilegală a

bunurilor altei persoane, ce i-a fost încredințat în administrarea inculpatului, cu folosirea situației de serviciu.

9. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Cebotari A. în numele inculpatului, care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, din motiv că acțiunile acestuia nu constituie infracțiunea de delapidare, dar o contravenție.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că procurorul a admis încălcarea prevederilor legale, care atrage nulitatea actelor procedurale, pe motiv, că greșit a fost sesizată instanța asupra acestor situații;

- în textul hotărârilor, se menționează că momentul consumării infracțiunii imputate inculpatului este momentul decontării prin intermediul actului de decontare din 28.02.2014;

- a fost încălcată competența după materie sau calitatea persoanei, or, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul avea statut special de colaborator atestat al instituțiilor penitenciare;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra efectelor încălcării competenței judecării cauzei, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei;

- instanța de apel a admis apelul fără a administra direct probele, deși a fost sesizată prin apelul depus de către inculpat, astfel, inculpatul a fost condamnat în baza probelor administrate de instanța care nu era competentă să facă acest lucru.

10. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a-l respinge ca inadmisibil, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă analiza probelor administrate și examinate în ședința de judecată demonstrează concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să

decidă inadmisibilitatea acestuia, în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 1), 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În viziunea Colegiului, nici un temei din cele invocate de către apărătorul Cebotari A., nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate pe fiecare caz de casare.

În argumentarea temeiului pentru recurs, prevăzut de pct. 1) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a invocat precum că, greșit a fost sesizată instanța, fiind încălcată competența după materie sau calitatea persoanei, or, la momentul comiterii infracțiunii inculpatul avea statut special de colaborator atestat al instituțiilor penitenciare.

La acest capitol, Colegiul menționează, că instanța de apel s-a pronunțat întemeiat și argumentat asupra acestor argumente, menționând că prima instanță nu a respectat competența prevăzută de norma legală. Or, potrivit prevederilor art. 37 pct. 2) (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 248-251/669 din 05.11.2013), Judecătoria militară judecă în primă instanță cauzele privind infracțiunile, prevăzute de Partea specială a Codului penal, săvârșite de persoane atestate din efectivul instituțiilor penitenciare. Astfel, instanța de apel a constatat că, la momentul examinării cauzei, prima instanță nu a fost competentă de a examina cauza respectivă, reieșind din prevederile art. 37 Cod de procedură penală.

De asemenea, reținând prevederile art. 24, 27, 99-101, 389, 394 Cod de procedură penală, instanța de apel a stabilit fapta comisă de către Guțanu A. și a pus la baza actului de dispoziție probele cercetate în instanță de apel, cărora le-a dat o apreciere, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, considerând că din probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului Guțanu A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, astfel Colegiul penal respinge criticile recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra efectelor încălcării competenței judecării cauzei de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

Totodată, reieșind din cele expuse, Colegiul penal atestă, că instanța de apel constatând încălcarea legii procesuale penale, ce ține de competența instanței după calitatea persoanei, just a casat sentința și a dispus rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, iar în conformitate cu

prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a cercetat cumulul de probe scrise anexate la materialele dosarului, inclusiv declarațiile martorilor, dându-le o apreciere justă și obiectivă, în conformitate cu dispozițiile art. 101 Cod de procedură penală, adoptând o singură decizie, prin care Guțanu A. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative și de conducere în organele statului, pe o perioadă de 2 (doi) ani. Din care considerent Colegiul penal reține că, nu a fost încălcat dreptul la un proces echitabil al inculpatului și respinge argumentul recurentului, precum că instanța de apel urma să administreze direct probele. Mai mult ca atât, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată din 06 martie 2018 (f.d. 201-202 v. IV), rezultă că toate probele au fost cercetate în cadrul apelului, iar careva obiecții sau demersuri din partea apărării, privind audierea suplimentară a martorilor, sau cercetării suplimentare a probelor, nu au parvenit.

Totodată, instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate, constată că nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, nici temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, dat fiind faptul, că instanța de apel, rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Guțanu A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului, precum că instanța de apel nu a ținut cont de mai multe circumstanțe ale cauzei, care dovedesc că acțiunile lui Guțanu A. nu constituie infracțiunea de delapidare.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Tot la acest capitol, Colegiul penal reține că decizia este motivată, fiind dat răspuns la toate argumentele invocate, care se repetă și în recurs, în special fiind argumentate și respinse alegațiile apărării, precum că fapta comisă de inculpat constituie o contravenție, dar nu infracțiune, motivare ce se regăsește la pag. 12 a deciziei, concluzii care instanța de recurs le însușește.

Astfel, ce ține de critica recurentului precum că acțiunile lui Guțanu A. nu constituie infracțiunea de delapidare, dar o contravenție, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate, constată că, instanța de apel în motivarea soluției just a stabilit, că în acțiunile inculpatului se conțin elementele infracțiunii de delapidare a averii străine, în acest sens fiind neîntemeiat argumentul apărării, precum că Guțanu A. a săvârșit contravenția prevăzută de art. 295 alin. (3) Cod contravențional, or pe parcursul cercetării judecătorești au fost constatate circumstanțele delapidării averii străine, prin însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, ce i-a fost încredințat în administrarea inculpatului, cu folosirea situației de serviciu.

Colegiul penal reiterează, că instanța de apel a menționat în hotărârea adoptată, declarațiile martorului Derivolcova L., din care rezultă că, actul de decontare l-a găsit la ea pe masă, în ziua în care a fost concediat d-l Guțanu A., semnând actul în cauză era convinsă că laptopul era deteriorat, însă nu a fost un act care să demonstreze că acesta a fost reparat; declarațiile martorului Talasimova A., care a indicat că, în luna februarie 2014, a semnat actul de decontare a laptopului de model „Acer Aspire”, în condițiile în care a fost chemată în birou, de fostul șef al Penitenciarului nr. 1, Guțanu A., care i-a spus să semneze, însă ea a refuzat, deoarece nu văzuse ca acesta să fie deteriorat, ulterior Guțanu A. a impus-o să semneze; declarațiile martorului Șvîdcenco I., care a relatat, că în luna februarie 2014, fostul șef al Penitenciarului nr. 1 – Taraclia, Guțanu A. l-a chemat în biroul său de serviciu și i-a spus să întocmească un act de decontare a laptopului procurat, precum că s-a deteriorat și nu poate fi reparat, astfel acesta a refuzat să întocmească asemenea act, din motiv că nu este împuternicit cu asemenea atribuții și nu cunoaște în ce stare este laptopul. La fel, declarațiile martorului Alexandrov S., din care se atestă că, la data de 15.10.2014, la solicitarea lui Guțanu A., s-a deplasat la unitatea de gardă a MAI, unde inculpatul l-a întrebat, dacă poate să primească de la el un laptop pentru a-i verifica starea tehnică și instalarea programelor opționale pentru funcționare, a acceptat, astfel la data de 16.10.2014 a primit de la Guțanu A. laptopul de model „Acer Aspire”.

Astfel, Colegiul remarcă, că instanța de apel în hotărârea adoptată, în prezenta speță a oferit răspuns la alegațiile părții apărării, ce se referă la faptul că martorii chestionați au confirmat declarațiile inculpatului, precum că computerul a fost defectat, unde instanța a menționat că declarațiile martorilor menționați sunt consecutive, consecvente și în coroborare cu celelalte probe administrate, dovedesc vina inculpatului Guțanu A. în săvârșirea delapidării averii străine. Astfel, Guțanu A., făcând uz de autoritatea funcției deținute și statutul de subordonare instituțională, prin indicații verbale a determinat membrii comisiei de decontare a bunurilor materiale și control asupra integrității valorilor materiale, să contrasemneze acest act, fără ca membrii comisiei menționate, martorii Derivolcova L., Talasimova A. să cunoască starea de fapt a calculatorului și locul păstrării lui.

De menționat este și faptul că prin raportul de expertiză judiciară nr. 798/15 din 21.05.2015, s-a constatat că, la starea prezentării spre examinare, laptopul de model „Acer Aspire E1-513-B9604g75Mnks”, este în stare de funcționare și execută toate comenzile declarate la parametri tehnici prestabiliți pentru modelul dat de laptop. Semne materiale care să ateste faptul, că după asamblarea de fabrică, laptopul, prezentat spre examinare, a fost supus cărorva lucrări de reparație, nu sunt prezente. Semne materiale care să ateste faptul că, după asamblarea de fabrică, careva elemente componente ale laptopului, prezentat spre examinare, au fost demontate și înlocuite, cu alte elemente analogice nu sunt prezente. Astfel, Colegiul penal reține că raportul de expertiză judiciară menționat, a fost apreciat de către instanța de apel, în cumul cu celelalte probe, fapt ce combate versiunea apărării că calculatorul era deteriorat, iar inculpatul l-a reparat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge argumentele recurentului, precum că calculatorul a fost casat în penitenciar în mod regulamentar, că înainte de casare a fost prezentat la specialiști, iar actul de casare a fost întocmit în conformitate cu legislația, deoarece în vederea delapidării patrimoniului Penitenciarului nr. 1 – Taraclia, inculpatul Guțanu A. și-a folosit situația de serviciu, acesta fiind în calitate de șef a Penitenciarului dat, dispunând de dreptul de a da dispoziții, cu privire la situația juridică a bunului, în mod ilegal prin intermediul actului de decontare din 28 februarie 2014, a scos din proprietatea și gestiunea Penitenciarului nr. 1 – Taraclia, laptopul de model „Acer Aspire E1-513-B9604g75Mnks”, însușind bunul dat.

Referitor la criticile autorului recursului, precum că învinuirea adusă de procuror nu este concretă, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

Instanța de recurs remarcă, că învinuirea înaintată lui Guțanu A. prin rechizitoriu, este clară și concretă fiind indicată formularea învinuirii care i se incriminează, cu încadrarea juridică a acțiunilor lui. Astfel, în rechizitoriu este descrisă fapta ce i se incriminează lui Guțanu A. în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar instanța de apel just, reieșind din probatoriul administrat în cauză și în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1), a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, consecințele infracțiunii. Mai mult ca atât, în cadrul ședinței de judecată la data de 18.02.2015 (f.d. 234 v. III), inculpatul Guțanu A. în prezența apărătorului său, a declarat, că învinuirea îi este clară. Prin urmare, Colegiul penal constată, că acuzatul Guțanu A. a fost informat într-o limbă pe care o cunoaște în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației împotriva lui, declarând în fața instanței de judecată în prezența avocatului prin viu grai, că îi este clară învinuirea adusă, așa cum prescriu garanțiile prevăzute la art. 6§3 lit. a) al Convenției europene.

Având în vedere considerentele doctrinale, cumulul de probe și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, în opinia Colegiului penal, este

întemeiată concluzia instanței de apel, că inculpatul a comis infracțiunea imputată și prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Guțanu A., nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Cebotari Andrei în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin.(1) - (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cebotari Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Guțanu Andrei**, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie